

РЕШЕНИЕ

№ 2362

гр. София, 10.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **81** по описа за **2024** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК, във вр.чл.63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „ГЕА СТРОЙ“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] чрез адв. Д. Б. - С., Б. срещу Решение № 1950 от 27.04.2023 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 8-и състав, по нахд № 13059/2022г., с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 23-003174 от 26.07.2021г., издадено от Директора на Дирекция “Инспекция по труда” (ДИТ) [населено място], относно наложена на касатора на основание чл.416, ал.5, вр. чл.414, ал.3 от Кодекса на труда (КТ) имуществена санкция в размер на 3000 лв. за нарушение на чл.61, ал.1 от КТ.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност необоснованост и несправедливост на първоинстанционното решение, като се сочи, че то е постановено в противоречие с процесуалните правила и материалния закон. Касаторът счита наложеното му наказание за несъразмерно и несправедливо относно неговия размер при преценка на критериите и фактите по повод индивидуализацията на наказанието. Твърди, че са налице множество смекчаващи отговорността обстоятелства, поради което наказанието следва да се намали в неговия законоустановен минимум. Касаторът претендира решението да бъде отменено, като се постанови ново, с което да се измени относно размера на наложената имуществена санкция като се постанови

минималният законоустановен размер.

Ответникът по касационната жалба директор на Дирекция “Инспекция по труда” [населено място] оспорва жалбата чрез юрк. Г., като моли същата да бъде оставена без уважение, а първоинстанционното решение – да бъде потвърдено. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура претендира решението на Софийски районен съд да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със съдебно решение от 27.04.2023 г по анд № 13059/2022г., СРС, НО, 8-и състав, е потвърдил НП № 23-003174 от 26.07.2021г., издадено от директора на ДИТ [населено място] относно наложена на касатора на основание чл.416, ал.5, вр. чл.414, ал.3 КТ за нарушение на чл.61, ал.1 КТ, имуществена санкция от 3000 лв.

От фактическа страна районният съд е приел, че на 03.06.2021г. служители на Дирекция "Инспекция по труда" [населено място], сред които и свидетелката Д. С., извършили проверка по спазване на трудовото законодателство на място в жилищна сграда с офиси и подземен гараж на [улица][жк] [населено място], където се намира седалището на „Геа Строй“ ООД. В обекта, около 14:05 ч., е заварено лицето Т. Т. Т. да полага труд като извършвал дейност по вертикална планировка на обекта. Лицето попълнило декларация, в която посочило, че полага труд като работник от 08:00 ч. до 17:00 ч. с два почивни дни през седмицата и трудово възнаграждение в размер на 50 лв. на ден. Посочил, че няма сключен трудов договор.

На 18.06.2021г. свидетелят Д. С. съставила АУАН на „Геа Строй“ ООД за това, че търговецът в качеството си на работодател не е сключил трудов договор в писмена форма с лицето, полагащо труд преди постъпването му на работа - нарушение по чл.61 ал.1 КТ. Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното наказателно постановление, с което на „Геа Строй“ ООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3 000 лв. за нарушение на чл. 61, ал. 1 от КТ на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 414, ал. 3 КТ.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя Д. С., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, същите са издадени от компетентни органи и в сроковете по чл.34, ал.1 и ал.3 от ЗАНН. От материална страна е приел, че дружеството е осъществило състава на вмененото му нарушение на чл.61, ал.1 от КТ. При индивидуализиране размера на санкцията СРС е посочил, че имуществена санкция над минималния, предвиден в закона, размер, а именно от 3000 лв., се явява адекватна и пропорционална на извършеното нарушение, поради което потвърдил процесното НП.

Така постановеното решение е валидно и допустимо, но частично неправилно поради неправилно определяне на размера на наложената имуществена санкция.

Районният съд е положил дължимите усилия за събиране на необходимите и относими доказателства за обективно изясняване на всички обстоятелства от значение за установяване на елементите от състава на инкриминираното нарушение и неговото авторство. Спазени са и процесуалните стандарти за оценка на доказателствените

източници.

Правилно районният съд е преценил, че не е допуснато нарушение на процесуалните правила при съставяне и връчване на АУАН, който е съставен в присъствието на свидетел, участващ при извършване на проверката и респективно - при установяване на нарушението. Спазени са и всички изискуеми реквизити на АУАН и процесното НП, съгласно чл.42, ал.1 ЗАНН и чл.57, ал.1 ЗАНН. В АУАН и НП са описани по надлежен начин, единно и безпротиворечиво, извършеното нарушение и обстоятелствата, при които е осъществено, посочени са дата и място на извършеното нарушение, както и точната правна квалификация на нарушението, с което се гарантира правото на защита на касатора.

При правилно приложение на закона първоинстанционният съд е приел, че дружеството - жалбоподател е осъществило състава на вмененото му нарушение. Съгласно чл. 61, ал. 1 КТ трудовият договор се сключва между работника или служителя и работодателя преди постъпването на работа. От показанията на свидетелката С. и от писмените доказателства се установява, че на 03.06.2021 г. лицето Т. е полагал труд като извършвал дейност по вертикална планировка на обекта в [населено място],[жк] [улица], стопанисван от касатора. В саморъчно попълнената декларация Т. посочил, че полага труд като работник в „ГЕА СТРОЙ“ ООД. Посочил, че няма сключен трудов договор. От попълнената от Т. декларация и от показанията на свидетелката С. се установява, че към 03.06.2021г. между Т. и процесното дружество-жалбоподател не е имало сключен трудов договор, а такъв е бил сключен на 04.06.2021 г., вкл. с регистрирано уведомление по чл.62, ал.5 от КТ.

Първоинстанционният съд правилно е приел, че в настоящия случай е налице трудово правоотношение, макар и при неспазване на трудовото законодателство относно неговата писмена форма. Т. е полагал труд при определено работно място – обекта, собственост на дружеството касатор, определено работното време – 08:00-17:00 ч., наличие на два почивни дни и трудово възнаграждение в размер на 50 лв на ден. Видно е, че лицето престира работна сила, т.е. отношенията са трудови, а не граждански. От приложените по делото доказателства става ясно, че трудът се полага, без да е сключен индивидуален трудов договор, което е явно нарушение на трудовото законодателство и обуславя административнонаказателната отговорност на дружеството жалбоподател съгласно чл. 414, ал.3, вр. чл.61, ал.1 от КТ.

Неправилно районният съд не е отчел доводите на наказаното дружество за необоснованост и несправедливост на размера на наказанието. В НП наказващият орган не е изложил никакви мотиви съобразно чл.57, ал.1, т.8 ЗАНН поради какви обстоятелствата при индивидуализиране на имуществената санкция приема, че същата следва да се наложи в размер от 3000 лв., който е двоен на минималния. Районният съд от своя страна съвсем общо е приел, че този размер е адекватен на нарушението и ще способства за постигане целите на наказанието, без да съставлява необосновано негативно въздействие върху наказаното лице. Обосновани са доводите на касатора за наличие на многобройни смекчаващи обстоятелства – липса на други нарушения на трудовото законодателство, като установеното по чл.61, ал.1 от КТ е първо от този вид и е отстранено на следващия ден след проверката чрез сключване на трудов договор на 04.06.2021 г. Ето защо районният съд неправилно е преценил, че на дружеството следва да се наложи санкция в размер над минималния - 3 000 лв, който е двоен на минималния и непропорционален на конкретното нарушение, което е отстранено на следващия ден след проверката. Подобна санкция не съответства на

степената на обществена опасност на извършеното нарушение, както и на целите на административното наказване – да се въздейства предупредително и превъзпитателно не само на нарушителя, но и генерално на всички членове в обществото.

На основание чл.221, ал.2 АПК е дължима отмяна на решението на СРС и на основание чл.222, ал.1 АПК – постановяване на друго по същество на спора за изменение на НП чрез налагане на минималната санкция по чл.414, ал.3 от Кодекса на труда.

Този изход на спора се явява благоприятен за касатора, поради което съдът приема, че на основание чл.63д, ал.1 от ЗАНН, вр. чл.143, ал.1 от АПК касаторът има право на разноси в касационното производство. Разноси не се присъждат поради липса на заявено искане в тази насока от касатора. При този изход на спора разноси не се дължат на ответника по касация.

Воден от горното, на основание чл.63в ЗАНН Административен съд София-град, X-ти Касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ съдебно решение № 1950 от 27.04.2023 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 8-и състав, по нахд № 13059/2022г., и вместо него:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 23-003174 от 26.07.2021г., издадено от Директора на Дирекция “Инспекция по труда” [населено място], в частта на наложената на „ГЕА СТРОЙ“ ООД, ЕИК[ЕИК] имуществена санкция в размер на 3000 лв. за извършено административно нарушение на основание чл.416, ал.5, вр. чл.414, ал.3 от Кодекса на труда, като:

НАМАЛЯВА размера на имуществената санкция от 3000 лв. (три хиляди лева) на 1500 лв. (хиляда и петстотин лева).

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.